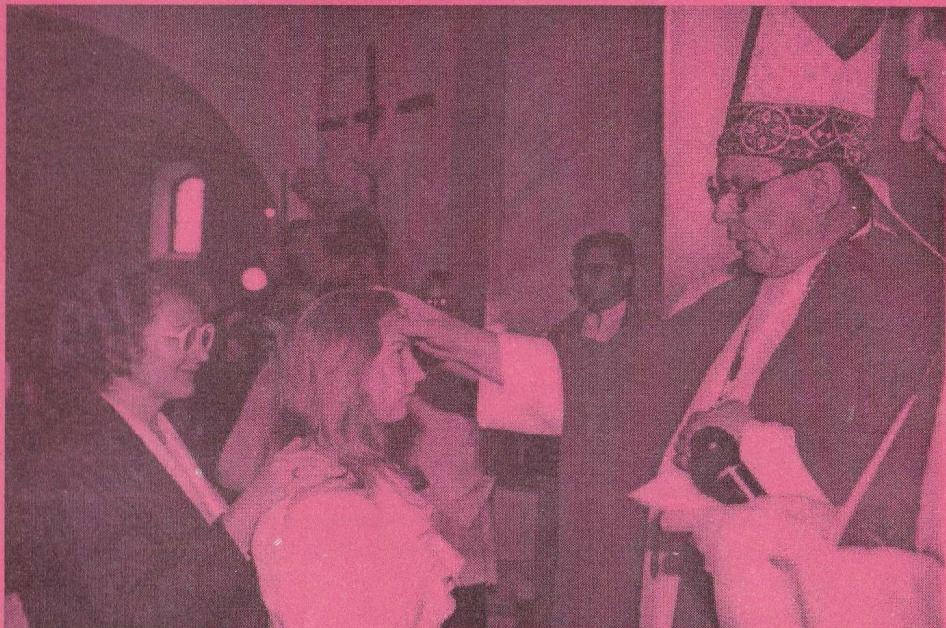

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI **B A R T O L O M E J**

ROČNÍK V. ♦ Číslo 10 ♦ OKTÓBER 1997

Z OBSAHU:

- ❖ Pán odporúča birmovancov
(str. 3)
- ❖ List zo Subiaca
(str. 4)
- ❖ Dnes na slovíčko s dp. Róbertom Krajčíkom (str. 5)
- ❖ V Božích rukách
(str. 7)
- ❖ Svätový deň mládeže v Paríži
(str. 9)
- ❖ Daj mi toto a potom ti dám pokoj
(str. 11)
- ❖ Mladí v Poľsku
(str. 12)
- ❖ Kajúcnici z Assisi
(str. 14)
- ❖ Matka Tereza - Matka chudobných
(str. 16)

FARSKÁ KRONIKA od 10.8.1997 do 9.9.1997

Do farského spoločenstva sme sviatostou krstu prijali:

Jacob-Jozef Jacisin

Lucas-Jan Jacisin

Michaela Pallová

Lenka Tkadlecová

Miroslav-Jozef Novák

Milan Bohňa

Lenka Šemnická

Branislav Vondra

Viktor Gatial

Vladimíra Morávniková

Lukáš Jančovič

Daniel Homola

Marek Homola

Patrik Slosárik

Jozef Šnirc

Jana Kováčiková

Michaela Krupárová

Juraj Jánošík

Karin Petrášová

Nikola Bátorová

Dominika Svrčeková

Filip Rajčo

Tomáš Švec

Patrícia Vrecková

Nikolas Klementovič

Bohuslav Vidrich

Lívia Kosztolányiová

Erik Doboš

Peter Richtárik

Martin Mravec

Tomáš Mravec

Nikola-Anna Švolíková

Martin Švolík

Blahoželáme k prijatiu sviatosti manželstva:

Ing. Peter Zimerman a Stanislava Leporisová

Branislav Šrámka a Zuzana Špániková

Ivan Štefák a Monika Školnová

Vasil Benko a Andrea Palásthová

Ján Švec a Lenka Čertíková

Miroslav Kurbel a Marcela Preissová

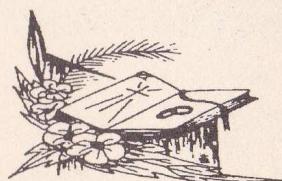
Milan Gašparovič a Gabriela Klučiarová

Mgr. Jozef Macko a Mgr. Hana Matejková

Daniel Radosa a Janka Wohlandová

Anton Homola a Katarína Iléčková

Milan Bobok a Štefánia Jestrebská

S kresťanskou nádejou sme sa rozlúčili so zomrelými:

Mária Štefančíková 69 r.

Helena Minarovičová 74 r.

Mariana Bolješíková 29 r.

Anna Karová 91 r.

Mária Vyparinová 80 r.

Ján Petrás 76 r.

Štefan Horniak 77 r.

Jozef Paule 71 r.

Alžbeta Polerecká 82 r.

Anna Izakovičová 57 r.

Ján Mečiar 62 r.

Ján Josel 48 r.

Mária Šmátralová 82 r.

Jozef Šturcel 80 r.

Edita Kevická 72 r.

*Odpočinutie večné daj im,
ó Pane ...*

PÁN ODPORÚČA BIRMOVANCOV

V novinách bol inzerát: „**Ihneď prijmem predavača**“. Bol aj na výveskách a na obchode. Za veľmi krátky čas tu chlapci prichádzali, aby sa prihlásili, či doniesli prihlášky. Donášali všetky písomnosti, vysvedčenia a odporúčania od svojich zamestnávateľov, či vplyvných osobností a „strýčkov“. Prečo ich bolo tak veľmi veľa? Jednoducho preto, lebo to bolo miesto v obchode s motorkami významnej značky. Komisia, ktorá mala celé rozhodovanie na starosti, bola zavalená písomnosťami a telefonátmi.

Majiteľ už na sklonku druhého dňa oznámil komisii, že predavača už vybral. Šéf komisie mu hovoril: „Ved' ten chlapec nemá nijakého strýčka, ani nijakého papaláša za sebou, ba ani jeho vysvedčenie nie je najlepšie a vôbec ani ho nikto neodporúčal.“ Majiteľ odpovedal: „To som si už preveril, že ten chlapec nie je v zozname tých, ktorí by prichádzali do úvahy. Skutočne nemá nijaké odporúčanie ani svetoborné vysvedčenie, ale **on sám si vytvoril to najlepšie doporučenie**. Po prvé - skôr ako vstúpil, videl som, ako si očistil topánky na rohožke, aby nevniesol nijakú špinu dovnútra. Po druhé - tichúčko za sebou zatvoril dvere. Po tretie - pozdravil. Po štvrté - keď vstúpil môj otec, starší človek, vstal a pozdravil ho, ba ochotne ponúkal stoličku. Po piate - papierik, ktorý som schválne zhodil, hned' zdvihol. Ostatní si to ani nevšimli. Či to nestačí na prijatie? Či to nie je najlepšie odporúčanie? Či mi to nestačí na dobrý dôvod?

Hľadajú dnes zamestnávatelia aj takéto vlastnosti? Azda sú dnes iné normy a kritériá? Neplatí dnes slušnosť, pozdrav, ochota, čistota prostredia a pozornosť ku druhému? Ved' je to len na drobné rozmenené prikázanie lásky k blížnemu. **A to je už On, sám Pán, ktorý stvárňuje a obnovuje svojím Svätým Duchom tvárosť našej zeme**. A mladí birmovanci, chlapci a dievčatá, by mali tohto Ducha Svätého priniesť do svojho prostredia, kde sú poslaní.

Birmovanci, budťe pre všetkých tým najlepším odporúčaním, keď vstupujete do tohto sveta. Vaším zamestnaním je v dnešnej dobe v tomto svete svedčiť o Božej láske vo vašich srdciach. Majiteľ a Pán tohto sveta a celého vesmíru vás vďačne príjme, ak uskutočníte svoje posланie podľa slov apoštola sv. Pavla: „**Vo všetkom sa odporúčame ako Boží služobníci - vo veľkej trpežlivosti, v súženiach, v núdzi, v úzkostiah, pod ranami, vo väzeniach, v nepokojoch, v námahách, v bdení a v pôstoch, v čistote, v poznanií, v zhovievavosti, v dobrote, v Duchu Svätom, v nepokryteckej láske, v slove pravdy, v Božej moci, zbraňami spravodlivosti v pravej i ľavej ruke, slávou aj potupou, zlou aj dobrou povestou.** Ako zvodcovia, ale pravdiví, ako neznámi, a predsa dobre známi, ako zomierajúci, a hľa, žijeme, ako trestaní, ale nie usmrtení, akoby smutní, no vždy sa radujeme, ako chudobní, a mnohých obohacujeme, akoby sme nič nemali, a pritom nám všetko patrí.“ /2 Kor 6, 4 - 10/

Prajem našim birmovancom, aby prijatím darov Ducha Svätého stále vzrástali v láske k Bohu a k blížnemu a tak budú mať vždy radosť zo života.

spracoval podľa Mozaiky *Ján Bednář*, dekan

SV. TERÉZIA Z LISIEUX

bosá karmelitánka

2.1.1873 - 30.9.1897

- v týchto dňoch si pripomíname 100. výročie od jej smrti.

Prvé slovo, ktoré vedela prečítať, bolo nebo. Už dávno sa Ježiš a úbohá Terezka na seba pozerali a rozumeli si. Deň 1. sv. prijímania už neboli pohľadom, ale splynutím. Oni už neboli dvaja: Terézia zmizla ako kvapka vody, ktorá sa stráca v lone oceána. Zostal iba Ježiš, Učiteľ, Kráľ. Sv. Terézia pochopila, že ak sa chce stať svätou, musí mnoho trpieť a zabúdať na seba samu. Pochopila, že je mnoho stupňov dokonalosti a že každá duša môže slobodne odpovedať na výzvy Pána Ježiša, urobiť pre neho málo alebo mnoho. Ona si vybraťa všetko, nechcela byť polovičiatou svätou, nebála sa trpieť pre Krista. Pochopila, že bez lásky sú všetky skutky ničí... Ježiš nepozerá natoľko na veľkosť skutkov, ani na stupeň ich ťažkostí, ale na lásku, ktorá tieto skutky koná... Neodmiestime mu ani tú najmenšiu obeť. „Dakujem Otcovi, Synovi i Duchu Svätému za svätých. Dakujem za sv. Teréziu z Lisieux. Dakujem za tú krásu, hlbokú, prostú a čistú, ktorá sa v nej ukázala Cirkvi i svetu ...“ (Ján Pavol II.)

VEĽAVÁŽENÁ REDAKCIA A MILÍ ČITATELIA!

SUBIACO, Rím 15. 9. 1997

MONASTERO S. BENEDETTO
SACRO SPECO

00028 SUBIACO - (ROMA) - TEL. (0774) 85.038

Uplynul už nejaký ten čas, zhruba mesiac, čo som sa vrátil sem späť do kláštora v Subiaco /Rím/. Zostali mi však krásne spomienky na tých pátrýchodov, čo som po dlhšej dobe prežil s vami všetkými u nás doma na Slovensku. A hľadže, ani som sa vám zo to pekné privítanie, a predovšetkým oslavu primície vo farnosti, nijako patrične nestačil podakovať.

Chcel by som teraz aspoň takouto formou vyjadriť celému farskému spoločenstvu, ktoré sa podieľalo kolektívne a či už jednotlivovo, aby všetko malo pekný priebeh, tak ako tomu v skutku aj bolo. Prinám sa vám, že ešte dodnes je mi to takou záhadou. Viete, že som si to

predstavoval skromnejšie, rozhodne nie tak ohromné.

My, mnisi, z dávnej tradície snažime sa robiť tieto veci jednoducho a spomienka na 27. júl 1997 v Prievidzi mi určite zostane hlboko vrytá do duše na dlhé roky.

Z hľbky srdca si vám dovoľujem vyjadriť „Pán Boh zaplat“ za všetko. V modlitbách si často spomínam na vás a prosím sv. Benedikta, aby vám vyprosil milosť u Boha, a aby aj na tom našom Slovensku raz rozkvitali mnišske kláštory starej tradície „modlitby a práce“ /ora et labora/. Matka Sedembolestná nech je nám pri tom na pomocí.

V Kristu Pánu váš rodák *Don Michele F. Huliak, o.s.b. /v.r./*

DNES NA SLOVIČKO S ...

dp. RÓBERTOM KRAJČÍKOM,

farárom vo Veľkej Lehôtkе

Od 1. júla 1997 diecézny biskup Mons. Rudolf Baláž zriadil novú farnosť Prievidza-Veľká Lehôtka a novým správcom farnosti bol menovaný farár dp. Róbert Krajčík. Po pári rokoch sa opäť vracia do prievidzského dekanátu a pri tej príležitosti sme sa ho spýtali:

1. DÔSTOJNÝ PÁN FARÁR, V KTORÝCH FARNOSTIACH STE UŽ PÔSOBILI?

Som už desať rokov kňazom. Pred 10. rokmi som začínať v Banskej Bystrici na Biskupskom úrade ako aktuár a kaplán pre katedrálny kostol. Potom som na rok prišiel za kaplána do Prievidze, potom na rok a 5 mesiacov do farnosti Sebedražie, rok a 10 mesiacov som pôsobil v Sučanoch pri Martine, potom som bol 3 roky a 6 mesiacov dekanom v Brezne. Posledný rok a dva mesiace opäť v Banskej Bystrici na Biskupskom úrade, kde som pracoval ako tajomník a ceremoniár a od 1. júla t.r. som farárom vo farnosti Prievidza-Veľká Lehôtka.

2. JE ZNÁME, ŽE DETI, MLÁDEŽ I OSTATNÍ FARNÍCI VO VEĽKEJ LEHÔTKE SA TEŠILI NA KŇAZA DO ICH FARNOSTI. TEŠILI STE SA AJ VY?

Osem rokov som bol v pastorácii. Je to krásny život pre kňaza. Pastorácia ponúka veľkú pestrost' a bohatosť. Každá farnosť ma obohatila a som vďačný Bohu, kde ma poslal. Ďakujem i za terajšie miesto a tešíme sa.

3. AKÉ SÚ VAŠE PLÁNY DO BUDÚCNA S MLÁDEŽOU I OSTATNÝMI FARNÍKMI?

Mám svoj štýl i plány, ktoré sa snažím uskutočňovať. Nie vždy to záleží od kňaza, či to všetko vyjde, ako to bolo v pláne. Ale mám zásadu: nedať sa znechutiť nikým a ničím /myslím aj na seba/. Boh požehná prácu, ak to bude nie pre osobnú prestíž, ale pre oslavu Boha a dobro ľudu. A konkrétnie plány - polovica apoštolačtu sa rodí na kolenach a verím budúcnosti, ktorá prinesie ovocie.

4. ČO VÁM NAJVIAC LEŽÍ NA SRDCI AKO DUCHOVNÉMU PASTIEROVI V TEJTO PODHORSKEJ FARNOSTI?

Býť tu kňazom, vydávať svedectvo o Kristovi svojou dobrotomu, menej reči a viac skutkov. Urobiť z farnosti jednu rodinu, kde majú ľudia záujem o seba a vedia si nezištnie pomáhať. Pomáhať si na ceste do neba.

5. RADOSŤ JE DAR. KTO VÁM PRIPRAVIL NAJRADOSTNEJŠIE CHVÍLE VO VAŠEJ DUCHOVNEJ PRÁCI. A KTO VÁS NAJVIAC ZARMÚTIL?

Každá predchádzajúca farnosť a miesto kňazského života boli prostredím, v ktorom som zažil veľa radostných chvíľ v prítomnosti dobrých a charakterných ľudí. Radosť: chvíle pobytu pri rôznych akciách medzi mladými v Prievidzi, Sebedraži, v Sučanoch, v Brezne a v BB. Že som mohol v Brezne na Veľkonočnú nedelu pokristiť 48 detí vo veku od 8 do 14 rokov. Radosť z Fatimských sobôtokonaných v Brezne. Človek, ktorý chcel spáchať samovraždu po spoločnom rozhotvore povedal: ďakujem, pomohli ste mi, už nikdy viac to neurobím. Za 1. október 1995, spoločné výlety: Rim, Lurdy, Fatima ... Radosť z poznania mnohých krásnych kresťanských rodín. Je toho veľa a nová farnosť otvára nové cesty k radosti.

A smútok: keď prišla stará mama a hovorí: ak nepokrstíte moje vnúča mimo termínu, môj starký už nepríde na brigádu na faru /zvláštňa duchovnosť/, farizejstvo a neúprimnosť „veriacich“, neochota napomôcť dobrej veci pre farnosť, i keď má k tomu predpoklady a dary, egoizmus a klamstvá, ktoré rúcajú vzťahy medzi ľuďmi v spoločenstve ... jedným slovom: formálnosť kresťanstva!

Prajeme novému dp. farárovi veľa nadšenia, radosti v duchovnom živote, aby medzi nami rozdával Kristovu lásku a povzbudzoval nás na ceste do nebeskej vlasti.

Za rozhovor ďakuje *Anka*

V BOŽÍCH RUKÁCH, ALEBO AKO SME VÍKENDOVALI POD MALÝM GRIČOM.

(Príbeh, ktorý sme vybrali ako víťazný v našom típe na prázdniny)

Ked' sme si v pondelok 28. 7. 1997 plánovali víkendový výlet do lesa, teplomer poskakoval okolo 20 stupňov Celzia a asi málokto tušil, že cez víkend bude pršíť. Ale aj napriek neustálenému počasiu sme sa v piatok večer vybrali do divočiny nad Hradcom, do chatky pod Malým Gričom. Každý mal na pleciach vaky, ktoré vážili „aj 25 kg“, ale s modlitbou na perách, ktorá nás sprevádzala celé dva dni, sme dorazili až na miesto nášho úniku pred civilizáciou. Tichý odpočinok striedalo pílenie dreva, hranie na gitarách, spev a z vnútra duše vychádzajúce modlitby. Určite dlho budeme spomínať aj na jednoducho oprážené ryby s chlebom, pri ktorých sme sa cítili ako prví kresťania. Ďakujeme Pánu Bohu, že sme nezmokli a že sme mohli prežiť víkend v horách, odovzdaní do Božích rúk. **Prídeš na budúci rok medzi nás aj ty?**

Jojo, Jano, Mirco a Braňo

Redakcia ďakuje za príspevok, mladých odmeňuje pútavou knihou a ostatných povzbudzuje k prejavom lásky navzájom.

Z denníka Janky Šimkovičovej.

Jn10 /11-18/

Pane Ježišu, Ty si dobrý Pastier. Ja som Tvoja ovečka. Dosť často som tá neposlušná a zatúlaná. No ja sa chcem polepšiť. Viem, je to ľažké začať s nápravou. Ale Ty si Pastier. Môj Pane, nauč ma túžiť po náprave, po kráse a plnosti života. Veď s Tebou sa oplatí žiť. Amen.

Jn14 /6-14/

Pane Ježišu, v dnešnom evanjeliu si hovoril o úžasnej jednote Otca a Syna. Tak to má byť. V ľudských rozmeroch súce vznikajú nedorozumenia, ale tie treba vedieť riešiť. Pane, Ty mi daj silu, aby som sa vedela vyhnúť nedorozumeniam. Prosím Ťa, pomôž mi vedieť ustúpiť a byť tak poslušná. Amen. Predsavzatie: Neodvrávať.

ÚMYSEL APOŠTOLÁTU MODLITBY NA OKTÓBER 1997

- ❖ Aby Kristov Duch viedol kresťanov k vydávaniu presvedčivejšieho a oddanejšieho svedectva o Otcovej láske k ľudstvu.
- ❖ Aby priopomienka prvých japonských mučeníkov bola podnetom k oživeniu misijnnej činnosti v Japonsku.

MILÉ DETI!

Aj tento mesiac pokračujeme v našich poznávacích témach. V predchádzajúcom čísle sme uviedli, že témy budú rozdelené do štyroch okruhov. Ale pretože v decembrovom číselku máme pre vás pripravené iné zaujímavosti a súťaž, dnes uvádzame ďalších päť dopravných značiek.

5. značka: TELEFÓN

Nevládny Kristus prijíma pomoc Šimona. Pokušenia, potknutia a pády Oberajú nás o sily a nútia volať o pomoc. Staňme sa aj my počujúcimi a vidiacimi voči bolesti bližných.

6. značka: NEMOCNICA

Veronika a Kristus. Láska a bolesť. Dobrota prejavená v utrpení zmierňuje bolest. Je úľavou v úname.

7. značka: ZÁKAZ ODBOČOVANIA

Kristus v prachu zeme. Tento pád spôsobila naša neposlušnosť. Poznáme dobre jeho príkaz - neodbočovať z cesty jeho prikázania. Kto úmyselnne odbočí, môže zablúdiť. Je ľahšie zachovať príkaz, ako pokánim naprávať vinu.

8. značka: ROZSVIEŤ SVETLÁ

Obzri sa okolo seba, aby si videl aj bolesť svojich blížnych. Ale predovšetkým, aby si videl, či nie si príčinou ich bolesti ty sám.

9. značka: NEBEZPEČIE ŠMYKU

Boh leží bezvládne pod ľarchou, ktorú mu pripravili ľudia. Koľko nebezpečných pošmyknutí sme už zaznamenali vo svojom živote my! A ako ľažko sa po nich vstáva! Ale milosrdná láska Krista nám pomáha :

"Chod' a viac nehreš"

XII. SVETOVÝ DEŇ MLÁDEŽE V PARÍŽI

“Učiteľ, kde bývaš? Podte a uvidíte.“ To bola hlavná myšlienka a tajomstvo stretnutia mladých ľudí so Sv. Otcom Jánom Pavlom II. od 14.-24. 8. 1997 v Paríži. Naša farská mládež bola v hojnom počte - bolo nás 9. Program SDM začínať sv. omšou v meste Besançon, kde nás privítal arcibiskup Lucian Daloz. Zvlášť privítal mládež z krajín zničených vojnou - Bosna, Libanon, Afrika... Na privítanie dostal každý národ soľ a oheň ako znak Ježišových slov: „**Budťe soľou zeme a svetlom sveta.**“

Po tomto uvítaní sme sa plní nadšenia rozpŕchli do francúzskych rodín v Besançonskej diecéze. V našich pôsobiskách sme rozdávali radosť a nadšenie za Krista, ktorý bol stredom našej pozornosti počas celých 4 dní. Spoznali sme francúzsku a taliansku mládež a na sv. omšiach spoločne spievali a ďakovali Ježišovi za všetko, čo nám dal. Bolo to krásne, keď sme spoznali, že vyznávame toho istého Krista a tú istú vieru.

Navštívili sme aj rôzne pamiatky a všade sme mohli spoznávať Božiu všemohúcnosť. Rozlúčková sv. omša sa konala v bývalom solivare „Saline Royale“. Najviac nám utkvela v pamäti živá reťaz bratstva, ktorú sme vytvorili okolo celého areálu solivaru. Po krásnych zážitkoch, naplnení Kristom a posilňovaní Eucharistiou, sa nám ľahko lúčilo s týmto mestom a rýchlo sme sa presunuli do Paríža.

Bývali sme v meste Faremoutiers, asi hodinu cesty od Paríža. V utorok sme spoznávali krásu Paríža a v podvečer nás na otváracej sv. omši privítal parížsky arcibiskup kardinál Lustiger. Od stredy až do piatku sme v kostole sv. Magdalény prijímali duchovnú silu z katechéz na tému: Hľadanie tváre Pána, Ježiš žije vo svojom slove, Ježiš žije v Eucharistii. Prednášali nám kardináli Tomko, Korec a biskup Bober. V hojnom počte až **3000 mladých Slovákov** po každej katechéze **slávilo najsvätejšiu obetu**, oslavovali Krista svojim spevom a svojimi mladými srdcami zapálenými len pre Neho. V sobotu zhromaždení s Petrovým nástupcom sme sa chceli spolu s tisícami mladých ľudí z celého sveta priblížiť ešte raz ku Kristovi a prosiť ho, aby sa On priblížil k nám! Plní nadšenia sme zaujato počúvali slová **Jána Pavla II.**, v ktorých nás povzbudzoval k nasledovaniu Krista aj za cenu obetí. Zdôraznil milosť krstu a tiež možnosť prijímať Krista v Eucharistii v podobe chleba a vína. **Povzbudil nás, aby sme Krista vždy nasledovali teraz, keď sme ho už našli a nabádal nás k tomu, aby sme pomáhalí hľadať Krista tým, ktorí ešte nevedia, kde býva.**

S vážnym hlasom nám vravel, aby sme sa milovali navzájom, veď Kristus je v každom jednom z nás! V nedele sme spoločne so Sv. Otcom, s mnohými biskupmi a kňazmi mohli s radostou sláviť Kristovu najsvätejšiu obetu. Posilnení Ježišovou blízkosťou a slovami Jána Pavla II. sme ďakovali Bohu za všetko, čo nám za tie dni strávané v Paríži daroval.

S pápežským požehnaním sme sa vracali na naše milované Slovensko, aby sme všetkým priniesli iskru Kristovej lásky!

Ludvo

FARSKÝ LIST Z VEĽKEJ LEHÔTKY

MYŠLIENKY Z FATIMSKEJ SOBOTY (SEPTEMBER) VO VEĽKEJ LEHÔTKE

Rôzne vplyvy napomáhajú rast duchovného života. Patrí k nim aj *napomínanie*. Pocit radosti, že sme napomínanie vzali vážne a smútok, že nás život mohol mať aj iný spôsob, keby sme voči napomínaniu neboli hluchí.

Aj Ježiš používa tento výchovný a formačný prostriedok. Boh v SZ napomína skrste prorokov, aby si ľud zachoval autentickú vieru. Ježiš nás pripravuje k budovaniu Božieho kráľovstva. Aj nám dáva Ježiš právomoc napomínať: „Ak sa tvoj brat prehreší, napomeň ho...“ Je to zodpovednosť - dnes sú ľudia precitlivelí a sebavedomí, čím si vytvárajú hrádzu pred napomínaním a zároveň psychicky zraniteľní a labilní. Ak chceme pomôcť, držme sa zásady sv. Pavla: „Bratia, nebudte nikomu nič dlžní, okrem vzájomnej lásky ...“ Ak človek pocíti teplo lásky, je ochotný sa otvoriť, zdôveriť a počúvať. Ak chceme zmeniť ľudí, začnime od seba. Fatimské posolstvo hovorí: Pokánie ... napomína ... varuje... Budme vnímaní na *napomenutie* „zhora“ a nech nám to pomáha k duchovnému rastu pred r. 2000. Aby sme rok 2000 privítali lepší a charakternejší. Tak zachráníme svet.

Nech nám Boh žehná, nech nás Mária Matka Božia ochraňuje na ceste k tretiemu tisícročiu.

NOVÝ FILIÁLNY KOSTOL SV. CYRILA A METODA V MALEJ LEHÔTKE

V nedeľu 21. septembra diecézny otec biskup Mons. Rudolf Baláž požehnal nový kostol. Ďakujeme Vám, ktorí ste sa tejto slávnosti zúčastnili. Po štyroch rokoch práce dielo je hotové a verím, že bude slúžiť každému z dediny, kto uzná, že sme stvorení pre vyššie veci a uvedomí si, že nespokojné bude naše srdce, kým sa nebude dostávať bližšie k Bohu a bližšie k človeku.

SV. OMŠE V NEDEL'U (zmena na filiálkach)

Hradec - 8.00 h.

Malá Lehôtka - 9.15 h.

Veľká Lehôtka - 10.30 h.

SV. OMŠE V TÝŽDNI (zmena na filiálkach)

Malá Lehôtka - pravidelne v utorok o 17.15 h.

Hradec - pravidelne vo štvrtok o 17.15 h.

FATIMSKÁ SOBOTA - 4.októbra (programom) 17.30 h. - modlitba sv. ruženca,

18.00 h. - sv. omša,

18.50 - 19.10 h. - Eucharistická pobožnosť.

Adresa:

Rímskokatolícky farský úrad Prievidza-Veľká Lehôtka,
971 01 Prievidza, t.č. 0862/832 13.

Robert Krajčík, farár

VIETE O TOM, ŽE:

- ❖ V dňoch 5. a 12. októbra pristúpia mladí vo farskom kostole sv. Bartolomeja v Prievidzi k sviatosti birmovania. Aj cez naše modlitby budeme pre váš život vyprosovať od Nebeského Otca veľa darov Ducha Svätého.
- ❖ V utorok 21. 10. 1997 bude na Bojnickom zámku v kaplnke sv. omša pre mládež.
- ❖ Vo štvrtok 23. 10. 1997 bude vo farskom kostole v Prievidzi TAIZÉ ADORÁCIA našej mládeže.

POD FARSKÝM MIKROSKOPOM:

- ❖ Dňa 12. 9. 1997 navštívil naše spoločenstvo misionár P. Ján Nemčík, SVD, ktorý 40 r. pôsobí v Južnej Amerike. Pútavo a dojimavo nám rozprával o svojom živote v Amerike a vysvetlil nám misijný rozmer v Cirkvi.
- ❖ Mladí z prievidzského dekanátu absolvovali spolu s dp. R. Krajčíkom v polovici septembra výstup na Malý Grič. Na vrchole sa občerstvili a podčakovali Pánovi za to, že sa mohli spolu stretnúť. Na spiatočnej ceste sa zastavili pri kaplnke Sedembolestnej Panny Márie nad Veľkou Lehôtkou. Ďakujeme Pánu Bohu za krásne prežitú sobotu.
- ❖ Veriaci z Malej, Veľkej Lehôtky a Hradca slávili sviatok patrónky Slovenska 15. 9. spoločnou púťou s dp. farárom Róbertom Krajčíkom ku kaplnke Sedembolestnej Panny Márie „pod Hŕbkami“ nad Veľkou Lehôtkou. V ten deň bolo krásne počasie a tak veriaci sv. ružencom a mariánskymi piesňami oslavovali našu Nebeskú Matku nerušene a s radosťou.

Veriaci „pútnici“.

- ❖ V sobotu 20. 9. sa uskutočnil 1. ročník dekanátneho turnaja miništrantov ZŠ v malom futbale. Hralo sa na ZŠ v Bojniciach. Víťazom sa stali hráči Veľkej Lehôtky, ktorí vo finále zvíťazili nad Bojničanmi až na jedenástky. Tretie bolo mužstvo Prievidze a štvrtá Kanianka. Výsledky: Lehôtka-Kanianka 2:0, Bojnice-Prievidza 1:0, Kanianka-Bojnice 0:2, Lehôtka-Prievidza 2:1, Prievidza-Kanianka 3:0, Bojnice -Lehôtka 0:0, 1:2 na jedenástky.

M. Karpíš

POLSKO

Posledný prázdninový víkend 29.8.-1.9.1997 sa rozhodlo 45 mladých s dp. dekanom J. Bednárom, rehoľními sestrami Danielou a Martinkou a bohoslovcom Petrom z rehole saletínov načerpať nové sily na pútnických miestach v Poľsku. Naše prvé zastavenie bolo na mieste zjavenia Pána Ježiša sestre Faustíne v Krakówe. Po sv. omši, ktorú celebroval dp. dekan, nás sestrička Francia bližšie oboznámila s udalosťami, ktoré sa tam udiali. Potom nasledovala modlitba ruženca k Božiemu Milosrdenstvu. A už len ubytovanie v internáte, ktorý spravujú Dcéry Božskej lásky v Krakówe.

Druhý deň sme navštívili koncentračný tábor v Oswienčime. Myslím, že každého z nás zaujali slová sprievodkyne: „Dnešná mládež si uvedomí hrôzy vojny, iba ak na vlastné

oči vidí je hrozné následky.“ Ďalším zastavením našej púte bola Jasná Hora. Tu je umiestnený originál obrazu Panny Márie Čenstochovskej. Vďaka ochotnému bratovi z rehole paulínov sme sa oboznámili aj s históriaou Jasnej Hory. V nedelu bola našim cieľom **soľná baňa Wielička**. Až tu si človek uvedomí, aké krásy skrýva naša Zem. Po obede bola naším cieľom prehliadka mesta **Kraków**.

Rýchlo sa však priblížil aj čas nášho odchodu. Na ceste domov sme sa zastavili na Zembrzydowskej kalvárii. Posledným pútnickým miestom bolo rodisko a dom Sv. Otca Jána Pavla II. - Wadowice.

Na záver dakujeme všetkým, ktorí nám spríjemnili záver prázdnin: dp. dekanovi Bednárovi, sestričkám Daniele, Martinke, bratovi Petrovi, rehoľným sestrám v Poľsku, ktoré sa nám postarali o strechu nad hlavou a najmä Tebe, Nebeský Otče, ktorým si nad nami bdel a držal ochrannú ruku.

Kika

RUBRIKA RUŽENCIAROV

ZO STRETNUTIA HORLITEĽOV RUŽENCOVÝCH BRATSTIEV

Dominikánske mariánske centrum už niekoľko rokov rozširuje a obnovuje ružencové bratstvá, robí duchovné cvičenie a duchovné obnovy. **V dňoch 3.-7. 9. 1997 uskutočnilo v Košickej Belej v Dome Meričian duchovné cvičenie a pracovné stretnutie pre dekanátnych horliteľov ružencových bratstiev. Dom Meričian, zasvätený sv. Angele Merici, patrí sestrám uršulínskam. Je situovaný v tichom horskom prostredí v blízkosti vodnej nádrže Ružín a spolu s novopristavanou kaplnkou je vhodným miestom pre duchovné cvičenia. Potvrdili to viacerí účastníci duchovných cvičení.** Celé stretnutie viedol skúsený promotor ružencových bratstiev na Slovensku P. Humbert M. Virdzek, OP. Pod jeho vedením bolo pri modlitbe sv. ruženca, pri krížovej ceste, poklone pred vyloženou Sviatosťou Oltárnom, ranných či večerných chválach, v spevoch alebo v prednáškach s následným tichým rozjímaním a pri sv. omši, všade cítiť silu Svätého Ducha.

Vo svojich prednáškach sa P. Humbert dotkol základnej otázky duchovného života - lásky k Bohu a k blížnym, duchovnej krízy v duchovnom živote človeka, hovoril o potrebe askézy a mystického života. V ďalších prednáškach analyzoval 7 hlavných hriechov, hlavnú chybu človeka a ovládanie vášní.

V ostatných dvoch dňoch boli na programe aj pracovné besedy, v ktorých si horlitelia ružencových bratstiev vymenili skúsenosti pri organizovaní akcií RB a ich možných aktivitách. V pozornosti boli aj otázky, dotýkajúce sa vydania nových smerníc pre ružencové bratstvá, spôsob organizovania duchovných obnov pre členov ružencových bratstiev a organizovanie reťaze nepretržitých modlitieb v súvislosti s výzvou Sv. Otca dobre sa pripraviť na jubilejný rok 2000.

Ing. Ruttkay, účastník stretnutia, horliteľ

KAJÚCNICI Z ASSISI

Je krásne a slnečno. Sviatok Nanebovzatia Panny Márie. Na chodbách františkánskeho kláštora v Trnave vládne typický františkánsky duch. Je deň obliečky. Radosť a optimizmus vyžaruje zo všetkých tvári a pripomína slová piesne: „**VĎAKA, ŽE SME BOŽIE DETI, ŽE NÁS VOLÁŠ, ĎAKUJEM TI ...**“

Prečo názov kajúnci z Assisi? Lebo ich silou je radosť z toho, že Boh ich miluje, že našli silu odložiť seba, svoje návyky a nasledovať kajúcnika sv. Františka z Assisi v nesmiernej láske a pomoci človeku - obetovať sa. „**JEDNY ŠATY, NOHY BOSÉ ...**“

Na každého z 12. postulantov, medzi ktorími je i Tobiáš (Jaro) z Prievidze, čaká v kostole pred oltárom na lavičkách poskladaný habit a

na ňom sa belie zložené cingulum. Sú na ňom tri uzle - znak čistoty, chudoby a poslušnosti. Taký bol sv. František z Assisi. A takí túžia byť aj oni.

Úderom 17. hodiny stá za šumu krídel tak tíško kráčajú k oltáru. Vedie ich početná františkánska rodina: otec provinciál Leo Rúčka, pátri, knazi, bratia rehoľníci i prievidzský dp. dekan Ján Bednár. Poučný príhovor otca provinciála, dojemné posvätenie habitov, zopnuté ruky, otvorené srdcia. Modlitby matiek i synov - bez slov. Radostná mama na vozíčku tiež pohľadom povzbudzuje a objíma syna. Tichá pieseň sa nesie kostolom pri obliečke do skúšobného habitu, ktorý obliekajú chlapcom pátri, bratia a nás pán dekan oblieka Tobiáša.

Zaplnený kostol františkánskeho kláštora prítomnými rodinami, priateľmi nech je povzbudením pre františkánskych novicov, že ich budú nielen v túto chvíľu, ale po celý čas s láskou sprevádzať modlitbami, aby z nich Pán Ježiš urobil tvorcov pokoja.

Prosme aj my dobrovitého Boha o silu a vytrvalosť pristúpiť im o rok k prvým svätým sľubom.

„**KVITNÚ KVETY, SLNKO SVIETI, ZA VŠETKO BUĎ CHVÁLENÝ...**“

Anna-Mária

VÁŽNE A VESELO

❖ Ak si nevážiš svoju prácu, nevážiš si ani prácu iných.

❖ Dobrá žena sa rada bojí a ešte radšej smeje.

V obchode si malá Pavlínka pýta od predavačky chlieb.

Chceš čierny alebo biele? - To je jedno, teta, naša babka zle vidí.

Na dvore sa pri všednom rozhovore pýta susedka Bačkorová:

Pani suseda, váš manžel je lekár. Nežiarlite na jeho pacientky? Nie, on je totiž zverolekár.

E. Ochat

OSEMSMEROVKA

JEREMIÁŠ, KAZATEĽ, ESTER, EZECHIEL, ZACHARIÁŠ, KORÁB, NUMERI, NABUCHO, DON, DOZOR, ÁBEL, MATÚŠ, JÁN, ABRAM, LEVITIKUS, NAZARET, EGYPT, BABYLON, NEHEMIÁŠ, NÁTAN, SINAJ, RÁCHEL.

Š	Á	I	M	E	H	E	N	J	Š	K	O	R	Á	B
N	A	T	Á	N	S	Č	E	Á	A	B	R	A	M	J
A	A	Í	T	T	A	R	I	Z	A	L	E	B	Á	JAN
Z	M	B	E	J	E	R	AY	B	E	G	Y	P	T	AN
A	A	R	U	M	A	T	Y	R	Á	CH	E	PL	P	IS
R	T	Í	I	CH	E	L	E	V	I	T	I	K	U	RI
E	Ú	Á	A	L	O	J	Á	N	U	M	O	E	R	SO
T	Š	Z	S	N	M	N	O	D	O	Z	O	R	L	O

Vyriešenie krížovky pošlite do 15. 10. 1997 na adresu redakcie, alebo vhodte v kostole do schránky s označením „Bartolomej“. Troch správnych riešiteľov odmeníme.

Redakcia

Nechaj, aby ti Boh pomohol.

BARTOLOMEJ - časopis prievidzskej farnosti

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Prievidzi, vychádza raz mesačne. Adresa: Redakcia Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievidza, tel.: 0862/22801 (422 801). Redakčný kruh vedie Ing. Katarína Thomayová. Teologický poradca: Mgr. J. Bednár, dekan. Grafická úprava: PROFISOFT s.r.o.. Náklad na tlač: cca 4 Sk. Tlač: Ofsetka. Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. MT1/1994. Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Nevyžiadane rukopisy nevraciam.

MATKA TEREZA - MATKA CHUDOBNÝCH

(alebo zázraky súčasnosti).

Takto nazval Matku TEREZU novinár Renzo Allegri vo svojej knihe rovnakého názvu. Boh pre nás každý deň koná skutočné zázraky. Bez týchto „všedných“ divov by sme nemohli robiť vôbec nič.

„To hovoríte o skutočných zázrakoch?“, spytuje sa novinár.
„Áno, o konkrétnych zázrakoch!“, odpovedá.

Takto sa začína rozhovor novinára s Matkou TEREZOU. Zázraky každodenné. Uprostred Indie, Kalkaty, celého sveta. Je to Božia myšlienka realizovaná prostredníctvom ľudí tohto sveta.

Hovorí Matka TEREZA: „Takmer nikdy nemáme zásoby potravín ani na týždeň dopredu a niekedy ani na celý deň. Ale zakaždým sa nájde nejaké riešenie, trebárs na poslednú chvíľu. Pán vnukej najrozličnejším ľuďom, aby nám z rozmanitých dôvodov priniesli to, čo práve životne potrebujeme. A výsledok? My chceme vykonávať Božie dielo. O prostriedky sa musí postarať Boh. Keď nám ich nepošle, znamená to, že si tú vec nepraje.“

Nerada hovorí, či už v súkromí alebo na verejnosti. Kardinál Angelo Sodano zdôraznil, že Matka TEREZA na rozdiel od utopistických teoretikov bojovala s chudobou priamo na uliciach. „Žobrák, malomocný, obeť AIDS nepotrebuju diskusie a teórie. Potrebujú lásku.“ Čo k tomu ešte dodat? Pane, urob, prosím so mnou iba jeden zázrak. Aby som uveril, že existuješ. Ale naozaj?

Ing. J. Kobela

Matka TEREZA sa narodila v r. 1910 v Skopje. V r. 1928 odchádza do Dublina do kongregácie Našej Pani Loretánskej. V r. 1931 skladá večné sľuby. Kongregáciu MISIONÁROK LÁSKY zakladá v r. 1950.

Pápež Ján Pavol II. o nej povedal: „Ty môžeš byť tam, kde nemôžem byť ja. Chod' a hovor v mojom mene.“

Slúžila Ti, Bože, verne. Urobil si ju anjelom lásky. Stala sa symbolom súčitu pre ľudské bytosti. Nemala nič, ale mala všetko, lebo vlastnila Ježiša. Bola pokorná. Bola odrazovým mostíkom pre všetkých, ktorým nebola ľahostajná otázka chudoby. Bola posolkyňou Bozej sily a modelom veľkosti ženy 20. storočia. .

Matka TEREZA konala okrem každodenných prejavov lásky aj výnimočné služby lásky perom. Profánný predmet - pero, bol pri rozlúčke s ňou ako dar prinesený preto, lebo Matka konala veľa služby cez písmo.

Pero - symbol práce Matky TEREZY pre milióny životov, ktorých sa dotkla slovom. Daj, Pane, aby sme si uvedomili, že nie sme ničím iným, iba Tvojim-nástrojom.

Dňa 5. septembra 1997 vo veku 87 rokov sa vrátila tam, kam pripravovala cestu chudobným z najchudobnejších - do blaženej večnosti k Bohu.

Snažme sa nahradíť Matku TEREZU aspoň drobnými skutkami lásky.